

Sakuratervehdys!

*Pieni kukka, suuri puu
aurinkoon päin kurkottuu,
siitä voimaa saa.
Ilman aurinkoa on
puun ja kukan mahdoton
kasvaa, kukoistaa.*

*Lailla puun ja kukkasen
myöskin minä tarvitsen
voimaa, valoa.
Jeesus aurinkoni vaan
auttaa lasta kasvamaan
kohti taivasta.*

L. Leppänen

*Kävimme Sumotossa ihastelemassa
vuorisakuroita pääsiäissunnuntaina.
Sakurapuu kasvattaa ensin vaalean-
punaiset ihastuttavat kukat ja vasta sen
jälkeen vihreät lehdet. Lehtien kasvaes-
sa kukat varisevat hiljalleen pois...*

Kevät on saapunut pikku hiljaa tänne Auringon nousun maahan, niin kuin varmasti sinne Pohjo-laankin. Japanilaisille kevään kohokohta on sakurapuiden puhkeaminen kukkaan. Olemmekin saaneet nauttia kukkaloistosta viimeiset pari viikkoa. Nyt ovat kukat jo hiljaksen karisemassa pois, jolloin puu onkin yllättäen jo lehdessä.

Japanissa on sanonta: "Elämä on kuin sakuran kukka, lyhyt ja tarkoitukseton." Hetken se kukkii loistokkaasti, mutta pian on karissut jo maahan. Näin juuri pääsiäistä viettäneinä kristittyinä meillä on valtava uutinen näin ajatteleville ihmisille. Elämämme ei ole tarkoitukseton. Olemme valtavan arvokkaita Jumalan luomuksia ja osoittaakseen rakkautensa meitä kohtaan Jumala lähetti meille Jeesuksen. Jeesuksen ristin kuoleman ja ylösnousemuksen kautta kuolema ei enää voita meitä, vaan saamme ikuisen ilon kerran Taivaassa. (A)

Lomaa ...

Maaliskuu alkoi Laurin melko pitkällä lomajaksolla kielikoulusta. Paussi tiukasta opiskelutahdista tekikin oikein hyvää Laurille. Lomajakson aikana ehti hieman hengähtää ja vähän kertailakin tähän asti opittua. Asakollakin oli hieman lyhyempi lomajakso. Valokuvaaja-Lauri on innoissaan ottanut kuvia sakuroista ja monesta muustakin asiasta täällä. Sakuroiden kukintaa olette varmasti kuvissa monet nähneet, mutta on se mahtavaa nähdä omin silmin. Ehkä parasta on, kun tuulenvire hiljalleen tiputtaa kukkien terälehtiä päälle, se on jotenkin taianomaista. Japanilaisille jokavuotinen sakuran kukat ovat suuri tapahtuma, ja kukkia tullaan ihailemaan ajan kanssa ja mieluiten eväiden kera.

Maaliskuun puolessavälissä Lauri kävi muutaman muun suomalaisen kanssa Sumo-turnauksessa – siis ihan katsojana. Sumo, eli japanilainen paini, on varsin mielenkiintoinen laji hyvin monimutkaisine sääntöineen ja arvohierarkioineen. Japanissa sumo on hieman menettänyt suosiotaan johtuen siitä, että kaikkein ylimmällä, eli suurmestarisella, ei ole vähään aikaan ollut yhtään japanilaista urheilijaa. Tälläkin hetkellä ainoa yokozuna-suurmestari on Asashooryuu-niminen mongolialainen painija. Sumo-kiertueella on mukana myös eurooppalaisia urheilijoita: Koto-ooshuu Bulgariasta, Baruto Virosta, sekä Roho Venäjältä... Kuvia sumo-päivästä on netissä nähtävillä osoitteessa: <http://www.palmu.st/kuvia/sumo/>

... kirkon etsintää ...

Jo edellisessä kirjeessämme kerroimme Kansanlähetyksen työpisteestä, läheisen Nishinomiyan kirkon akuutista tilaongelmasta. Uusia tiloja etsittiin varsin tiukalla aikataululla ja ihmeellisesti kirkolle löytyikin varsin hyvät tilat. Muutto tapahtui jo maaliskuun lopussa! Uusi kirkko on kolmikerroksinen omakotitalo, jossa alimpaan kerrokseen tullaan remontoimaan kirkkosali. Toisen kerroksen isoa huonetta käytetään nyt kirkkosalina. Talo on sen verran suuri, että työntekijäkin pystyy siinä asumaan. Lähettipariskunta Vuokko ja Seppo Vänskä muuttavat taloon piakkoin.

Nyt suurena haasteena on se, että seurakunta pääsisi kasvamaan niin määrällisesti kuin hengellisestikin. Kiitos kaikille esirukouksesta ja myös niille, jotka ovat osallistuneet tähän kirkon tonttikeräykseen Suomessa. Jatketaan rukousta!

... vieraita ...

Maaliskuussa tänne meille päin saapui useita vieraita Suomesta ja vähän muualtakin. Meilläkin oli ilo majoittaa yhteensä 17 yöllisen verran ystäviä. Ystävällemme Terhi Turpeiselle saimme näyttää Japania 10 päivän ajan. Sitten saapui Kansanlähetyksen työalavierailulle Timo Rämä, Sakari Valkama sekä Teija Patjas. Heillä oli tiivis kolmen viikon matka, jossa he saivat tavata Länsi-Japanin luterilaisen kirkon johtoa, eri seurakuntia sekä tietysti meitä lähetettä.

Lähtetijoukkomme kokoontui myös yhteiseen retriittin, jossa saimme arvioida tähänastista työtä ja suunnitella tulevaa. Ja kyllä asiaa riittikin. Tarvitsemme paljon viisautta, jotta työ voisi olla mahdollisimman järkevää ja hyödyllistä. Loppukädessä onneksi voimme luottaa Jumalan johdatukseen ja apuun. Jumala pystyy onneksi kääntämään hyväksi jopa meidän väärit ja epäviisaat päätöksemme ja tekemisemme.

Retriittin ehtivät vielä osallistua Asakon vanhemmat Lea ja Jorma Pihkala sekä Asakon isosisko Sinikka. Retriitin jälkeen he lensivät sinne Suomeen välityökaudelle. Tai toivotaan ainakin, että voisi vielä uusi työkausi heillekin siunaantua. Lealla on ollut terveyden kanssa ongelmia jo Japanissa ja nyt Suomessa on edessä leikkauksia. Tämä puoli vuotta Japanissa oli tosiaan erikoislaatuinen, kun saimme olla yhtä aikaa Pihkaloiden kanssa Japanissa! Toiveemme on, että kahden sukupolven yhteistä lähetystyötä voisi olla vielä uudelleen. Lapsillekin oli suuri ilo, kun Lea-mummo ja Jorma-vaari olivat lähellä.

... ja pääsiäisen iloa

Pääsiäissunnuntaina vierailimme Sumoton seurakunnassa, jossa työskentelevät Kansanlähetyksen lähetit Helena ja Jukka Kallioinen. Apunaan heillä on tällä hetkellä myös Liisa-tytär. Oli ilo viettää yhteistä juhlaa pienen seurakunnan kanssa. Lauloimme muutaman laulun ja Lauri piti puheen. Aika pitkälle Laurikin jo kielitaidollaan pääsee, puheet vielä tosin suurimmaksi osaksi tulee tulkauksen kautta. Joukossa oli pari rouvaa, jotka eivät ole kristittyjä, mutta ovat hyvin kiinnostuneita siitä, mitä Raamatussa sanotaan. On rohkaisevaa, kun kirkossa tosiaan käy ihmisiä, jotka etsivät totuutta. Rukouksemme on, että he voisivat sen löytää ja saada sydämeen rauhan ja ilon.

Sumoto sijaitsee saarella (Awajin saari) meidän kotikaupungistamme lounaaseen päin noin reilun tunnin automatkan päässä. Ajomatka ei ole aivan tavallinen, sillä siihen kuuluu mahtavan riippusillan ylittäminen. Sillassa on maailman pisin jänneväli, melkein 2km. Koko sillan pituus on 3911m. Komea oli silta, mutta sen ylittäminen ei toki ole ilmaista. Täällähän autoilu on melko kallista, sillä pikateistä joutuu maksamaan erikseen. Bensa taitaa olla samoissa hinnoissa kuin Suomessa. Autojen ostohinnat tosin ovat varsin edullisia Suomeen verrattuna. Mielenkiintoinen yksityiskohta on, että autoa ei voi ostaa, ellei ole näyttää sille olemassa oleva parkkipaikka. Ja isommissa kaupungeissa parkkipaikkojen kuukausimaksu voi olla jo pienen asunnon vuokran luokkaa pahimmillaan! (A)

Benjamin ja Helen kotikorttelimme sakurakujalla

"Mä haluaisin, että olis aina pääsiäinen!"

Pääsiäisen jälkeen Benjamin totesi aamulla: "Mä haluaisin, että olis aina pääsiäinen." Syytä kun kysyi, ei ollut vaikea arvata vastausta: "Suklaamunat!" Pääsiäisaiamuna hän sai niitä nimittäin etsiä ja syödä. Suomen vieraaltamme olimme ystävällisesti saaneet yhdet isot suklaamunat, täällä kun niitä ei myydä. Rairuohon kasvatus ja munien maalaus olivat myös mieluisia tapahtumia lapsille.

Tämä lapsen toivomus ainaisesta pääsiäisestähän on oikeastaan totta siinä mielessä, että pääsiäisen sanoma on meille annettu jokaiseksi päiväksi. Näin ajatteli Asako-äiti Benjaminin toivomuksen kuultuaan, vaikkei suklaamunia joka päivä saisikaan.

Mihin kouluun?

Helen-tyttö opettelee kovaa vauhtia sanoja, ensimmäinen japaninkielinen sanakin jo saatiin kuulla: "OISHII", eli "maistuu hyvältä." Hanna-hoitaja oli myös opettanut tytön kumartamaan syvään, kun sanottiin: "Konnichiwa", eli hyvää päivää.

Benjamin ja Helen viihtyvät edelleen mainiosti Hanna-hoitajan kanssa. 6-vuotias Noora-ystävä aloitti japanilaisen ala-asteen ja olemme jännittyneinä seuranneet pienen koululaisen päiviä. Asako oli jopa yhden aamupäivän Nooran mukana koulussa, kun Noora ei osaa vielä juurikaan japania. Hyvin asiat ovat kuitenkin sujuneet. Kielikoululaisperhe Huovisen 5-vuotias Akio-poika aloitti puolestaan japanilaisen leikkikoulun – myös

ummikkona. Hienosti on kummipoikammekin päässyt aloittamaan koulutiensä. Ensi vuonna on sitten Benjaminin vuoro. Täällä lukuvuosi alkaa siis huhtikuussa.

Lasten kouluasia on yllättävän iso asia, jota joudumme jo nyt pohtimaan. Suomalaista koulua ei tällä haavaa täällä ole, joten vaihtoehdot ovat lähinnä kansainvälinen koulu tai japanilainen koulu.

Kouluratkaisussa on punnittava montaa asiaa. On kielten oppimista, kulttuuriin sopeutumista, välityökausia Suomessa, erilaista koulujärjestelmää, koulumatkan pituutta, mahdollisuutta jatkaa koulua Suomessa, koulupäivän pituutta, sosiaalisia kontakteja, muiden lähetti-perheiden kouluratkaisuja, lähetysten resursseja, jne...

Me vanhemmat olemme itse tahoillamme käyneet erilaisia kouluja: Asako japanilaista koulua ja suomalaista sisäoppilaitosta Japanissa, Lauri suomalaista koulua Etiopiassa ja amerikkalaista sisäoppilaitosta Keniassa. Sisäoppilaitokset eivät taida olla enää niin "muodissa." Kurjahan se on laittaa pieniä koululaisia kauas omasta kodista.

Kun me vanhemmat itse olemme lähetyslapsia, niin tietää ehkä vähän paremmin, mitä lähetystyö merkitsee lapsille. Hehän eivät sinänsä valitse sitä, että ovat maailmalla mukana. Siksi toivoisi, että ei turhaan aiheuttaisi ikäviä asioita omille lapsille. Oman kipunsa ja toisaalta riemunsa lähetyslapseus antaa, sitä ei voi kieltää. Jätämme tämän koulunkäynnin suunnittelu- ja toteutusvaiheen myös yhdeksi rukousaiheeksi. (A)

Ollakko uskonnollinen vai ei?

Asako oli käymässä eräässä japanilaishotellissa ja taas kerran hänet pysäytti suuri ja komea buddhalainen kotialttari tatamihuoneen reunassa. Siinä olivat esillä talon vainajien kuvat, tuonpuoliselle elämälle varatut uudet nimet puukilvisä ja monia muita palvelusesineitä. Kaiken eteen oli laitettu ruokalahjoja vainajille.

Vuoden 1998 väestönlaskun mukaan Japanissa oli 127 milj. asukasta. Shintolaisiksi ilmoittautui n. 100 milj. japanilaista ja suunnilleen saman verran sanoi olevansa buddhalaisia. Kristittyjä on noin 1% väestöstä. Japanin väkiluku huomioiden monien japanilaisten täytyy harjoittaa samanaikaisesti kahta tai jopa kolmea eri uskontoa. Toisaalta tuoreet tutkimukset kertovat myös, että vain noin viidennes asukkaista kokee olevansa uskonnollisia. Miksi ihmiset, jotka kieltävät tunnustavansa mitään uskontoa, kuitenkin ilmoittavat kuuluvansa johonkin uskontokuntaan? Vielä hämmentävämpi on tieto, jonka mukaan 3/4 japanilaisesta kodista omistaa joko buddhalaisen tai shintolaisen kotialttarin. Liki puolet kodeista omistaa molemmat; vain neljännes on sellaisia, joissa ei ole kumpaakaan. Miksi ihmiset, joiden mielestä uskonto ei ole tärkeä, ostavat kalliita kotialttareita? *Lähde: Pekka Masonen Teologisessa Aikakauskirjassa 4/2005*

Japanin uskonnollisuutta tai epäuskonnollisuutta on usein vaikea ymmärtää. Loppujen lopuksi ei osaa kuin rukoilla, että mahdollisimman moni voisi löytää elävän Jumalan ja päästä eroon pahan ja kuoleman vallasta. Emme halua olla täällä markkinoimassa mitään uutta uskontoa, vaan kertoa elävästä, rakastavasta Jumalasta. Kaiken keskellä tunemme itsemme kovin pieniksi ja voimattomaksi. Onneksi Jumala on täällä kanssamme. (A)

Kevättä ja joskus ikävääkin rinnassa...

Siellä Suomessa alkavat lumet varmaankin sulailta hiljalleen ja kevät kukat ilmestyä. Monesti meilläkin käy ajatukset Suomessa, varsinkin siellä olevissa rakkaissa ihmisissä. Silloin voi tulla vähän ikävääkin.

Erityistervehdys kaikille lukijoille Tampereen Kalevan seurakunnasta! Se on nimittäin uusi nimikkoseurakuntamme. Tervetuloa mukaan Japanin lähetystyöhön!

Siunattua kevättä teille kaikille ja kiitos taas kun jaksoit lukea kirjeemme! (A)

**Asako, Lauri,
Benjamin ja Helen
PALMU**

POSTIOSOITE:

4-10-3-504
Nishinomiya-hama,
Nishinomiya-shi,
662-0934 JAPAN

PUHELINNUMERO:
+81-798-26-1057
(muistathan aikaeron)

SÄHKÖPOSTIT:
lauri@palmu.st
asako@palmu.st

INTERNET-SIVUT:
<http://www.palmu.st/>

Ystäväkirje löytyy
myös netistä!
Käy tutustumassa:
www.palmu.st

Terveisin,

Iloiten kiitämme Taivaan Isää:

- Nishinomiyan uudesta kirkkorakennuksesta
- Kevään tulosta
- Uusista tuttavista
- Pääsiäisen sanomasta
- Virkistävästä lomajaksosta
- Suomen vieraista

Rukoilkaamme yhdessä:

- "Lähikirkkomme" Nishinomiyan srk hengellinen ja määrällinen kasvu
- Viisautta läheteille tehdä työtä Japanissa ja tavoittaa uusia ihmisiä
- Monia japanilaisia seurakuntia vaivaavat ihmissuhdeongelmat
- Pienten koululaisten viihtyminen ja kielen oppiminen

Työtämme Japanissa voit tukea nimikkoseurakuntiemme Alavan, Kalevan, Karttulan, Kirkkonummen, Loviisan, Meilahden, Männistön ja Nilsiän kautta. Taloudellisen tuen työllemme voit myös kanavoida **Pohjois-Savon Kansanlähetyksen:** Nordea 107830-201938 tai Sampo 800019-1612060 tai **Uudenmaan Kansanlähetyksen kautta:** Sampo 800015-1482203. Viestiksi: **Palmut** sekä **kotiseurakuntasi nimi** (kirjon lähetyksenkannatustilastoa varten). Lähettisihteerimme Pohjois-Savossa: *Jouni ja Vappu Palmu (050-405 9762)* ja Uudellamaalla *Pekka ja Hannele Härkönen (040-543 2327)*